Dosar nr. 4-26043992-12-4-07042026 (4-947/2026)
Albu Ion - art.318 alin.(1) Cod contravențional

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

07 iulie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Gheorghe Ciobanu
Grefier – Roxana Rufina Șeremet

În lipsa:
Agentului constatator – Grigore Stoian
Contravenientului – Ion Albu

a examinat în ședință de judecată publică, cauza contravențională pornită în privința lui Albu Ion, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în raionul *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional al Republicii Moldova,-

a constatat:

La data 01.04.2026, agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Grigore Stoian a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 176-20736/2025, prin care Albu Ion a fost acuzat în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, cu remiterea cauzei în instanța de judecată, pentru examinare conform competenței.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție cu nr. 176-20736/2025 din 01.04.2026 încheiat de către executorul judecătoresc Grigore Stoian, în sarcina făptuitorului Albu Ion s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pe faptul neexecutării de către Albu Ion *****, IDNP ***** a documentului executoriu nr. 2-1564/2024 din 20.01.2025 emis de Judecătoria Ungheni, privind încasarea de la Albu Ion Andrei în beneficiul în beneficiul ÎM „Incaso” SRL, IDNO 1009600029036, datoria în sumă totală de 6 639,02 lei.

La 06.04.2026, potrivit art.395 Cod contravențional, cauza contravențională cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 176-20736/2025, a parvenit pentru examinare în fond de către instanța de judecată conform competenței şi adoptarea deciziei de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, care la 07.04.2026 a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Gheorghe Ciobanu (dosar nr.4-947/2026).

Poziția participanților la proces

Agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Grigore Stoian, fiind legal citați despre data, ora și locul ședinței de judecată, acesta nu s-a prezentat și a depus la 17.04.2026 cerere privind examinarea cauzei în absența sa.

Persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, Albu Ion fiind legal citați despre data, ora și locul ședinței de judecată, acesta nu s-a prezentat.

Instanța a asigurat citarea legală a făptuitorului Albu Ion, fapt care se confirmă prin avizul de recepție DS8025672583AS, însă acesta nu s-a prezentat în ședința de judecată care avut loc la data de 09.06.2026.

În acest context instanța accentuează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza Avramenco contra Moldovei și cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La caz, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator şi făptuitorul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestor participanți, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Instanța conducându-se de jurisprudența CEDO în cauzele menționate, unde Curtea a statuat că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în privința sa a unui proces judiciar, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului și examinarea cauzei în lipsa acestuia nu va constitui o încălcare a art. 6 CEDO, din care motiv prin prisma prevederilor art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constattaor și a făpuitorului.

Totodată, instanța menționează că, desi a fost asigurată citarea legală, la data de 19.06.2026, făptuitorul Albu Ion a depus la poșta electronica a instanței cerere în care a specificat că, la data de 07 iulie 2026, ora 15:30, de către Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), sala 9, judecător Gh. Ciobanu, este numită examinarea cauzei contravenționale vs. Albu Ion, privind neexecutarea hotărârii instanței de judecată. Afirmă că nu a fost

informat despre ședințele anterioare și nici nu cunoaște motivul intentării pricinii respective și a solicitat să-i fie aduse la cunoștință materialele dosarului.

Deși, instanța a amânat deliberarea și pronunțarea pentru data de 07.07.2026 ora 15:03, făptuitorul nici după data de 19.06.2026, nu s-a prezentat la instanța de judecată pentru a face cunoștință cu materialele cauzei în contextul cererii sale depusă la data de 19.06.2026.

Examinarea fondului cauzei

În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În acest sens, art.8 alin.(2) Cod contravențional, prevede că este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională

Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

De asemenea, conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Procesul contravenţional conform art.374 Cod contravenţional, este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârșirea contravenţiei. (2/1) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Persoana acuzat de săvârșirea unei contravenţii, nform art.375 alin.alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe

presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Totodată, art.381 alin.(4) Cod contravențional, prevede că autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 425 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesulverbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Este relevant, că art 440 alin.(1) Cod contravenţional, stipulează că, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Instanța de judecată la examinarea cauzei contravenționale, va ţine cont de rigorile art.458 Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Instanța

reține că pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzat de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Orice acuzat are, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

Instanța de judecată reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În acest context, în conformitate cu prevederile art. 447^1 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, prezența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie, iar absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citată în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei şi prin urmare, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa părților care nu s-au prezentat.

Verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, în coroborare cu mențiunile executorului judecătoresc la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

Conform prevederilor art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d)

existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 176-20736/2025 din 01.04.2026, încheiat de către agentul constatator. Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

La caz, instanța de judecată reține că, procesul- verbal a fost întocmit și perfectat în absența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, cu informarea ulterioară. Agentul constatator a consemnat dreptul făptuitorului de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a- şi prezenta obiecții şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor în condițiile neprezentării sale la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție.

Totodată, reieșind din materialele cauze, instanța de judecată atestă că, agentul constatator a respectat condițiile citării legale prin citație, pe care debitorul le-a recepționat, inclusiv la data d e09.03.2026 aviz de recepție DS8025080411As, prin urmare, corect a fost întocmit în absența lui Albu Ion , cu atragerea a doi martori-asistent dezinteresați, fiind indicate datele de identitate ale acestora.

Cercetând actul menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), a descris în conținutul actului, fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

Prin urmare, instanța consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului- verbal cu privire la contravenție cu nr. 176-20736/2025 din 01.04.2026, încheiat de către agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Grigore Stoian și nu există temeiuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Referitor la aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea

fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Albu Ion este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căreia, constituie contravenție neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare.

Instanța atestă că agentul constatator a întreprins toate acţiunile necesare privind asigurarea prezenței făptuitorului la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 01.04.2026, fiind informat descifrat debitorul Albu Ion despre scopul prezenței sale.

Mai mult, instanța constată că, făptuitorul a mai fost citat anterior de multiple ori la biroul executorului judecătoresc, fapt confirmat prin avizele de recepție fapt ce dovedește că debitorul Albu Ion, intenționat nu dorește să execute hotărârea judecătorească (f.d. 19-23).

Prin urmare, este evident că, debitorul cunoaște despre inițierea executării silite a documentului executoriu nr. 2-1564/2024 din 20.01.2025 emis de Judecătoria Ungheni, privind încasarea de la Albu Ion Andrei în beneficiul în beneficiul ÎM „Incaso” SRL, IDNO 1009600029036, datoria în sumă totală de 6 639,02 lei.

Respectiv, debitorul Albu Ion a dispus de suficient timp pentru a-şi pregăti eventuală poziție de apărare în situația în care susține că el achită pensie alimentară fiicelor sale și în acest context să înainteze obiecții sau să solicite administrarea altor probe în argumentarea poziţiei sale, însă acesta a neglijat în mod tacit şi evident garanțiile sale de apărare oferite de stat, inclusiv a ignorat și citarea sa în instanţa de judecată și nici nu a mandata un avocat în acest sens pentru a-i asigura apărarea.

Totodată, instanța a ținut cont de dreptul persoanei învinuite la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor.

Or, sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Albu Ion a fost învinuit de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional,

potrivit căruia, constituie contravenție neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanţei de judecată.

Referitor la starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod Contravenţional, se reţine că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional, care au fost cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată după cum urmează:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 176-20736/2025 din 01.04.2026 (*f.d. 3*);

- copia titlului executoriu nr. 2-1564/2024 din 20.01.2025 emis de Judecătoria Ungheni, privind încasarea de la Albu Ion Andrei în beneficiul în beneficiul ÎM „Incaso" SRL, IDNO 1009600029036, datoria în sumă totală de 6 639,02 lei (*f.d. 5*);

- copia încheierii de primire spre executare și intentare a procedurii de executare nr. 176-20736/2025 din 02.06.2025 (*f.d. 12*);

- Încheiere nr. 176-20736/2025 din 02.06.2025 privind asigurarea executării documentului executoriu (*f.d. 14*);

- Informație despre contribuabilul Albu Ion (*f.d. 15, 18*);

- citație din 25.08.2025, din 05.01.2026, din 10.02.2026 cu avize de recepție (*f.d. 19-23*);

- informații despre debitorul Albu Ion (*f.d. 24-28*).

Astfel, instanța constată că probele administrate de agentul constatator indicate supra, atestă că în privința lui Albu Ion a fost eliberat Titlul executoriu nr. 2-1564/2024 din 20.01.2025 emis de Judecătoria Ungheni, privind încasarea de la Albu Ion Andrei în beneficiul în beneficiul ÎM „Incaso" SRL, IDNO 1009600029036, datoria în sumă totală de 6 639,02 lei.

Prin încheierea cu nr. 176-20736/2025 din 02.06.2025, emisă de executorul judecătoresc Grigore Stoian a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-1564/2024 din 20.01.2025, emis de Judecătoria Ungheni, și s-a propus debitorului Albu Ion executarea benevolă a documentului executoriu în termen de 15 zile şi a fost invitat la sediul executorului judecătoresc la data de 17.06.2025 ora 10:00 pentru a se comunica drepturile şi obligaţiile și de a determina de executare și consecutivitatea urmăririi bunurilor (*f.d. 12*).

Concomitent, prin încheierea nr. 176-20736/2025 din 02.06.2025 executorul judecătoresc Grigore Stoian a dispus asigurarea executării documentului executoriu, însă nu au fost obţinute anumite rezultate, debitorul nefiind angajat în câmpul muncii pe teritoriul Republicici Moldova şi n-au fost depistate alte bunuri, după cum rezultă din probele administrate de agentul constatator în acest sens.

La caz instanța apreciază că neexecutarea de către Albu Ion a hotărârii instanței de judecată nr. 2-1564/2024 din 20.01.2025 adoptată de către Judecătoria Ungheni, aduce o atingere intereselor creditorului.

Materialele cauzei denotă cu claritate că, făptuitorul nu a manifestat în nici un fel o bună-credinţă în vederea inițierii executării hotărârii și reieșind din materialele cauzei, inclusiv denotă că acesta cunoaște despre existența documentului executoriu emis de către instanța de judecată.

Astfel, s-a constatat că, făptuitorul Albu Ion intenționat nu execută şi se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești nr. 2-1564/2024 din 20.01.2025 adoptată de către Judecătoria Ungheni, respectiv încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie este întemeiată.

În acest sens este relevant și faptul că, făptuitorul a fost informat de către executorul judecătoresc, precum și de către instanța de judecată despre perfectarea în privința sa a procesului verbal cu privire la contravenție pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional și despre examinarea acestuia de către instanța de judecată, însă nu şi-a manifestat voința de a apărea în fața instanței și nici nu a întreprins careva acțiuni de a mandata un avocat sau o altă persoană care să reprezinte careva dovezi, care să demonstreze că nu se eschivează intenţionat de la achitarea datoriei după cum prevede documentul executoriu.

Din materialele cauzei este dovedit că, debitorul cunoaște despre necesitatea executării documentului executoriu, respectiv acesta urma să manifeste bună-credință în raport cu creditorul.

La caz, instanța reține că, în jurisprudenţa sa Curtea European s-a pronunţat sa asupra aspectului obligativităţii hotărârii judecătoreşti, statuând că „dreptul la un tribunal, garantat de articolul 6 alin. (1) din Convenţie, ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, iar executarea unei hotărâri, a oricărei instanţe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul articolului 6” (*a se vedea SC Ruxaudra Trading contra României sau Hornsby contra Greciei*).

În acest sens, statele au obligaţia pozitivă de a pune în aplicare un sistem eficient, atât în practică, cât şi în drept, care să asigure executarea hotărârilor definitive între persoanele de drept privat (*Fouklev împotriva Ucrainei, par. 84*) şi prin urmare, poate fi angajată responsabilitatea statului în cazul în care autorităţile publice implicate în procedurile de executare nu dau dovada de diligenţa cuvenită sau, mai mult, împiedică executarea hotărârii (*Fouklev împotriva Ucrainei, par. 67),* iar respectiv, măsurile adoptate de autorităţile naţionale în vederea executării trebuie să fie adecvate şi suficiente pentru a asigura executarea (Ruianu împotriva României, par. 66 – ţinând seama de obligaţiile ce le revin în calitate de depozitari ai forţei publice în materie de executare (par. 72-73), motiv pentru care, în accepţiunea instanţei, răspunderea contravenţională reprezintă o metodă legală a statului de a asigura respectarea dreptului oricărui justiţiabil de a beneficia de efectele unei hotărâri judecătoreşti definitive într-un termen rezonabil.

În continuare instanța menționează că obiectul juridic special al contravenţiei prevăzute la art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, în varianta imputată lui Albu Ion, îl formează relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării intenționate a unei hotărâri judecătoreşti.

În speță, instanța de judecată apreciază că Albu Ion a atentat la relațiile sociale cu privire la implementarea și executarea actelor oficiale ale instanțelor judiciare din domeniul civil, prin faptul că nu a executat Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 2-1564/2024 din 20.01.2025, privind încasarea de la Albu Ion Andrei în beneficiul în

beneficiul ÎM „Incaso” SRL, IDNO 1009600029036, datoria în sumă totală de 6 639,02 lei.

Latura obiectivă a contravenţiei în varianta imputată lui Albu Ion se caracterizează prin fapta prejudiciabilă exprimată prin inacțiunea de neexecutare a dispoziţiilor stabilite prin hotărârea menționată şi eschivarea de la executarea acesteia, prin refuzul tacit de a se prezenta în faţa executorului judecătoresc sau să prezinte dovada achitării datoriei.

Drept urmare a examinării nemijlocite a prezentei cauze, instanţa a constatat în inacţiunile făptuitorului fapta contravenţională comisă individualizată prin neexecutarea intenţionată a dispoziţiilor unei hotărâri judecătoreşti, mannifestaă prin refuzul de a se conforma acestor dispoziţii şi printr-o desconsiderare tacită a acestui act emis de o instanţă de judecată în favoarea creditorului.

Instanța acentuează că, contravenţia prevăzută la art. 318 din Codul contravenţional este una formală, care se consideră consumată din momentul constatării faptei de către agentul constatator, respectiv este întrunită latura obiectivă a componenţei de contravenţie imputată debitorului.

În partea ce ține de *latura subiectivă*, instanța menționează că contravenţia imputată este una intenționată și această intenție rezultă din faptele debitorului *(dolus ex re)*, or, ansamblul probelor administrate şi circumstanţele de fapt şi de drept analizate nemijlocit de către instanța de judecată, denotă cu certitudine prezenţa intenţiei directe din partea făptuitorului Albu Ion.

Ce ține de calitatea subiectului contravenţiei, reieșind din prevederile art. 16 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa evidențiază că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii faptei a atins vârsta de 18 ani, iar la caz făptuitorul întrunește condiția impusă de lege, fapt confirmat prin actele anexate, care confirmă data nașterii lui Albu Ion la *****, având codul personal *****, persoana care este indicată în Titlul executoriu eliberat la 18.04.2025 (f.d.5).

Astfel, instanța constată săvârșirea faptei contravenționale imputată lui Albu Ion, care a fost stabiltă de către agentul constatator în temeiul probelor acumulate, față de care rezultă prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, iar făptuitorului Albu Ion i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind citat legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, dar care a pledat de a nu se prezenta, deși a cunoscut cu certitudine despre examinarea prezentei cauze, fapt confirmat prin cererea adresată instanței de judecată la data de 19.06.2026, până la ședința de pronunțare din data de 07.07.2026. Respectiv, acesta nici nu a întreprins acțiuni de a combate prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenţie şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318 alin. (1) Cod contravențional.

Ce ține de individualizarea pedepsei care urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția imputată, instanţa stipulează că pentru fapta săvârșită, făptuitorul poate fi sancţionat cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale.

Totodată, instanța accentuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată

persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile Codului contravenţional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Concomitent, la aplicarea sancţiunii instanţa de judecată anume ţine cont de caracterul contravenţiei comise, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei.

Reieșind din atitudinea făptuitorului și anume că, acesta nu şi-a expus poziţia faţă de fapta imputată, comportamentul făptuitorului pe toată perioada, începând de la devenirea definitivă a hotărârii instanței de judecată și până la momentul constatării faptei contravenționale şi examinării acesteia de către instanța de judecată, precum şi lipsa la materialele cauzei a unor antecedente penale sau contravenţionale, respectiv rezultă ca nu au fost stabilite circumstanțe agravante sau atenuante în ordinea prevederilor art. 42 din Codul contravenţional, care ar fi în defavoarea sau în favoarea făptuitorului.

Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcțiile şi scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale gravităţii faptei comise, potenţialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa sancţiunii.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.

Ţinând cont de prevederile art. 41 - 43 Cod Contravenţional, luând în consideraţie caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei, caracteristica contravenientului şi de circumstanțele cazului, instanța de judecată consideră necesar de aplicat o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1500 (o mie cinci sute) lei în beneficiul statului.

Totodată instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, *contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, pînă la cercetarea judecătorească.*

Pornind de la premisele enunțate și în conformitate cu prevederile art. 34, 458-462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Albu Ion, născut la *****, IDNP ***** se recunoaște vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional al Republicii Moldova, și i se aplică sancțiune sub formă amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1500 (o mie cinci sute) lei.

Se explică lui Albu Ion că potrivit art.34 alin.(3) Cod contravenţional al Republicii Moldova, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, pînă la cercetarea judecătorească.

Hotărâre motivată pronunțată în ședință publică la 07 iulie 2026.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător Gheorghe Ciobanu